

Yksi on jättänyt yhtä,
Toinen jättänyt toista.
Puhtaaseen kolmaskin jättänyt jotain,
Mitä aika ei poista.

Rakensit ihmisen,
Ehkä sä suorittit sen, mitä pitikin tehdä.
Voiko tuo kaikki
Olla jotain ehjää, se on tässä se ehkä.

Nyt vaienneen kertomana tarina kaunistuu
Elää kuin hengitys ikkunan pinnalla

En anna sen kuolla,
Sen täytyy jatkaa, vaikka
Kauempaa huomataan,
Se ei hengitä omillaan.

Paljon on haudattu, mitä ei tahdota nähdä
Mut niiden kosketus tuntuu, se on vieläkin tässä

Mikään ei muuttunut, vain muutos itse ja se, miten sitä katsoo
Viimeisen jälkeen valittava se, että näkee vaan, mitä tahtoo

Tärkeintä on, että varastaa itsensä
Hetkeä seuraavan tyhjyyden armoilta

Ei auta itku, ei parku,
Ei auta huuto, ei asuntolaina.
Tuulesta riippuu, mihin pöly laskeutuu.